

boer paa den, har jeg anseet for det Allervigtigste, og jeg har derfor stillet det Vædringsforslag, som det ærede Thing har tilladt at maatte komme frem, for at søge at bringe det frem, om det principale Forslag ikke skulde have det Held at gaae igjennem; men ved Medskrivningen af det er der rigtignok kommet et Udtryk ind i det, som jeg ikke kan reise sig for. Det blev affattet i stor Skyndsomhed, da Tiden næsten var udløben, inden jeg kunde faae det afleveret, og, naar jeg derfor har brugt det Udtryk, at det skulde være Hovedgaarde, der skulde have denne Berettigelse, havde jeg i det Dieblig min Tanke henvendt paa, at der skulde være den samme Berettigelse for Eiendommene som den, der nu finder Sted ved Valget af den første Klasse af Medlemmer til Amtsraadet; men det er jo aldeles ikke rigtigt, og jeg vil derfor ogsaa vende tilbage til og blive staaende ved, hvad jeg gif ud fra, at det blot skal være en Eiendom; der er ikke Tale om en Hovedgaard med 32 Tdr. Hartkorn Tilliggende. Denne Bestemmelse om 32 Tdr. Hartkorn finder jeg ene alene at være rigtig, fordi vi have dette Tal i vor nærværende Lov; stod det ikke der, vilde jeg naturligtvis gaae langt længere ned, selv om jeg skulde gaae ned til 12 eller til 10 Tdr. Hartkorn, men saa skulde jeg fremkomme med noget Nyt; jeg vil intet Nyt indbringe, jeg vil blot holde paa det, vi have.

Rosenkrantz: Ifølge den Erfaring — det være mig tilladt endnu en Gang at anvende dette Udtryk —, jeg har med Hensyn til Communalforholdene, har jeg med Glæde seet et Forslag, forsaavidt det indeholder en Udvælgelse, den nemlig, der er antydet i Forslaget til en ny § 3. Paa den anden Side føler jeg dog nogen Betænkelighed ved at slutte mig til dette Forslag paa Grund af dets andre Bestemmelser; men stadigt har jeg det Haab, at der muligt gjennem Udvalget kunde tilveiebringes visse Forandringer deri, og i saa Fald vil jeg være istand til at stemme for det. Jeg har, som sagt, engang dannet mig en Ansættelse af denne Sag, og derved er jeg kommen til det Resultat, at den Indskyldelse, som bør og kan gjøres gjældende for de større Eiendomme med Hensyn til Communes fælles Anliggender, har sin Oprindelse fra en retlig Fordring,

og, er den altsaa sand i sin Oprindelse, maa den ogsaa bestemte være sand i sit Omfang. Der bør derfor gives den den Betydning, der tilkommer den, og den bør kun begrænses med Hensyn til de øvrige Berettigede. Dette Forhold troer jeg rigtignok ikke her er blevet saa aldeles nøle tagtaget, og af den Grund tør jeg ikke stemme for Forslaget. Jeg skal kun tillade mig med Hensyn hertil at henvise til nogle Uttringer af den ærede 1ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (Andræ). Jeg vilde i Gæt og Alt have sluttet mig til et Forslag i den Retning, hans Uttringer gif, dersom et saadant havde foreligget, men nu seer jeg mig derimod nødsaget til at slutte mig til det Vædringsforslag, der er stillet af den ærede 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Fris). Jeg maa rigtignok tilstaae, at den meget vilkaarlige Begrænsning, som deri er foreslaaet, ikke i Gæt og Alt kan tiltale mig, men jeg troer, at derved endnu vil kunne holdes en Afgang aaben for en virkelig sand og velgjørende Indskyldelse paa de communale Forhold.

Doserup: Det var en Udtalelse af den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ), som gav mig Anledning til at begjære Ordet. Jeg beklæder meget villigt, at ogsaa jeg netop idag har brugt det Udtryk i min Motivering af min Mening i denne Sag, at jeg havde praktisk Erfaring som tidligere Medlem af Sogneforstanderskaber ligesom og af et Amtsraad; dette har den ærede Landstingsmand fundet upassende (Andræ: Nei!), eller i alt Fald udtalt i Uimodelighed, at Medlemmerne her ikke maatte argumentere fra deres Praxis og Erfaring. Jeg havde netop særlig Anledning, da jeg havde Ordet, til at benytte mig af dette Udtryk, thi da jeg for et Par Dage siden i en anden Sag tillod mig at udtale mig saaledes, som jeg har udtalt mig idag, efter min Erfaring, da opfordrede en æret Landstingsmand, som sidder lige over for mig, den 4de ærede Landstingsmand for 9de Kreds (Rosenkrantz), mig til at udtale, hvorfra jeg havde denne Erfaring; det gjorde jeg, og det er ganske det Samme, som jeg har tilladt mig idag. Naar jeg har en bestemt Erfaring om Noget, maa det dog være mig tilladt at sige, at jeg har den der og der